

Sång vid Stockholms simsällskaps Adertonde årshögtid den 9 September 1844, författad af framtidne pastorn i Vesteråker och Dahlby församling i Upland J. A. Kjellman Göransson, promoverad berömlig simmagister d. 17 Aug. 1828.

Se der, hur herrligt hafvets blåa yta
Oss lockar ut till lustig simmarfärd;
Mot böljorna sig solens strålar bryta
Och dana der sin egen sälla värld.
När du blir matt af dagens kvalm och lågor,
Så svalka dig i hafvets hulda vågor.

Ej blott på skummig yta simmarn sväfvar;
Lik tänkarn han ifrån dess oro trår,
Och till de mörka djupen djerf han sträfvar,
Så sköna under der han skåda får:
I perleborgen hafvets drottning thronar,
Och Neckens skära silfverharpa tonar.

När stormen vild kring hvassa klippan ryter,
Och seglarns trötta drake går i quaf;
De bistra vågors mur han sönderbryter,
Och söker modigt i det vida haf:
Åt djupets fånge ger han vänligt handen
Och för med fröjd den döende till stranden.

Och vecklar striden ut sin röda fana,
Och folket ljungande mot ovän går;
Ej storm, ej ström kan hejda simmarns bana,
Dess svall blott oväns blod af honom tvår;
Han går för äran genom hafvets vågor,
För OSCAR går han genom eld och lågor.